CUVÂNTUL STUDENȚESC

1

ANUL XX

8 NOEMBRIE 1940

CUVÂNTUL STUDENȚESC

APARE LUNAR

REDACTAT ȘI EDITAT DE UNIUNEA NAȚIONALĂ A STUDENȚILOR CREȘTINI ROMÂNI

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, CALEA PLEVNEI No. 61 BIS (CASA STUDENȚILOR)

CUPRINSUL:

ABONAMENTUL 120 LEI — INSTITUȚII 1000 LEI

PENTRU „CUVÂNTUL STUDENȚESC"

Unul din marii cugetători ai Naționalismului nostru, Vasile Conta a spus cândva: „Tineretul sprijină pe umerii lui destinul Patriei, așa cum Atlas rezema odinioară pământul".

Astăzi, tineretul reprezintă toată puterea de redeșteptare și înoire a Neamului.

Lupta de renaștere a început prin el. In Universitate.

Căpitanul era student atunci.

Din vigoarea credinței naționale a nouei generații să aprindem torțele viitorului și să ne luminăm drumul drept al drepturilor noastre.

Cer întregei studențimi să-și înțeleagă chemarea.

Se întemeeze tradiția națională pe cultură.

Să-și împlinească entuziasmul idealului prin setea de cultură.

Să dea culturii suflet și sufletului cultură.

Fiindcă sufletul fără cultură e slab și cultura fără suflet e stearpă și rece.

Urez „Cuvântului Studențesc" la reapariția lui să-și merite tradiția și moștenirea; să ducă departe și tot mai sus lumina generațiilor ce vor să vină.

Gl. Antonescu

INȚELEPCIUNEA INIMII

Se laudă mereu bătrânii cu înțelepciunea lor, cu experiența lor, cu liniștita cumpenire și chibzuire a lucrurilor. E adevărat: ei sunt înțelepți. Dar, chiar înțelepți fiind, ei ar trebui să cerceteze, să cumpenească și să chibzuiască bine în ce stă înțelepciunea lor. Despre acest lucru s'ar putea scrie multe, o carte întreagă, ba chiar lungi tratate de filosofie. Aici trebue să fim mai scurți.

Ințelepciunea bătrânilor izvorăște din rațiune, ei văd lucrurile într'o lumină rece, străvezie, desbrăcate de farmecul ce le dă putere asupra sufletului. Ințelepciunea tinereții, și credem că aceasta este adevărata înțelepciune, este cea a inimii, a dragostei, a pornirii calde de a prinde lumea în toată bogăția de colori, în toată variația de forme. Expresia înțelepciunii tinereții a fost totdeauna fapta, mai mult decât vorba și scrisul. Dar când fapta tinerilor nu e înțeleasă de bătrâni, tinerii caută să le explice de ce trebue să acționeze așa și nu altfel.

Din această străduință a tineretului de a se apropia de cei bătrâni s'a născut „Cuvântul Studențesc". Aici au încercat ei să tălmăcească sbuciumul inimii lor în limba bătrânească. Dacă bătrânii ar fi fost de bună credință, dacă preocuparea lor ar fi fost căutarea adevărului, ușor s'ar fi stabilit o înțelegere deplină. Dar vrerea tineretului s'a lovit de reaua credință a bătrânilor, cuvântul studenților a fost adeseori înăbușit și, în urmă, a trebuit să amuțească.

Vom găsi însă în paginile acestei reviste și articole scrise de tineri *bărbați*, de conducătorii tineretului, de aceia cari mai târziu aveau să-și dea viața pentru credința lor în biruința tineretului. In scrisul lor înțelepciunea inimii se îmbină cu cea a rațiunii, străbătută de căldura inimii.

„Cuvântul Studențesc", descătușat acuma și liber, își va croi drum plin de lumină și avânt și, dacă nu va fi înțeles de cei bătrâni, va trebui totuș să fie respectat de ei. Căci a sosit vremea ca înțelepciunea inimii să fie mai prețuită și mai puternică decât cea a minții.

Traian Brăileanu

CONDUCĂTORII STUDENȚIMII LA TÂRGUL MUREȘ, 1936

Dela stânga la dreapta: † T. Tudose, Preș. C. S. Iași; † Gh. Furdui, Preș. U. N. S. C. R.; Filon Lauric, Preș. C. S. Cernăuți; † Ion Caratanase, Vice Preș. U. N. S. C. R.; † Ion Antoniu, Preș. C. S. B.; † C. Boboc (în spate), Dep. Externelor U. N. S. C. R.; † Iordache Spânu, Secretar C. S. B.

Camarazi Studenți,

In apariția și forma exterioară a „CUVÂNTULUI STUDENȚESC" n'a fost o linie continuă. In ce privește însă conținutul, publicația U. N. S. C. R. a fost întotdeauna o tribună în care s'au desbătut probleme, zise studențești, dar în realitate au fost probleme de viață ale neamului Românesc. Cartea de vizită a „CUVÂNTULUI STUDENȚESC" stă pe pagina de alături: toți aceia cari, în calitatea lor de conducători, au scris aci, au pecetluit cu sânge scrisul lor.

Ei au ridicat „CUVÂNTUL STUDENȚESC" pe o linie mare.

Ne vom strădui să-l menținem pe această linie și în plus de aceasta să-l ridicăm pe culmile pe cari trebuie să stea o publicație studențească în Statul Legionar.

Astăzi trăim în altă atmosferă. Problemele sunt deasemeni altele, duhul rămâne însă acelaș: Duhul Căpitanului.

In CUVÂNTUL STUDENȚESC" vom scrie noi studenții, și se va scrie pentru noi studenții. Aci se va întâlni înțelepciunea conducătorilor și profesorilor noștri cu elanul tinereței noastre.

Amândouă la un loc constituie temelia Statului Legionar și vor constitui și programul „CUVÂNTULUI STUDENȚESC".

VIOREL TRIFA

Președintele U. N. S. C. R.

CUVÂNTUL STUDENȚIMII

La începutul acestor rânduri, îmi stăruie în gând o întrebare, firească în aparență: *Mai are astăzi studențimea un cuvânt?*

Caracterul fundamental, definitoriu al studențimii române a fost protestator. A fost un protest permanent împotriva carenței conduătorilor politici, cari lăsau poporul nostru pradă infecției iudeo-comuniste, împotriva trădătoarei lor complicități cu jefuitorii și pângăritorii bunurilor materiale și spirituale românești, împotriva desmățului democratic stricător de caractere și propovăduitor al desbinării, a fost strigătul din adâncurile conștiinței naționale împotripa platitudinei, a lipsei de ideal, a individualismului carnal și strimt, a tot ceeace definește întreaga pătură conducătoare românească din ultimii 20 ani.

Astăzi, când Legiunea, expresia arhanghelică a voinței lor, a biruit, mai au oare studenții un cuvânt de spus, un protest de articulat?

Pentru cine n'a văzut în studențimea română decât protest platonic întrebarea este justificată. Cine a cunoscut însă această studențime în acțiunea ei pozitivă, cine a luat contact cu creațiile ei instituționale, cari au fost stâlpii susținători ai unui neam în descompunere, cine a văzut în această studențime unică școala desăvârșită de formare a caracterelor și eroilor, cine îi cunoaște potențialul inițiativelor creatoare și granitica voință realizatoare, acela trebuie să recunoască fără șovăire că *studențimea română* are încă, cu deosebire astăzi, un cuvânt hotărâtor de spus.

Studențimea legionară cu trecutul ei de neasemuit eroism moral și înfăptuitor, studențimea, plăsmuită spiritual de Căpitan și Moța, studențimea aceasta, care a înscris cea mai mare și mai răscolitoare jertfă în Istoria românească, are încă o imensă menire: să creieze caractere, să creieze eroi! Și să fie isvor de îndemnuri.

Studențimea... O văd pășind încă în frunte pe drumul nouei noastre istorii. O văd recâștigând ceeace alții au pierdut. O văd biruind încă. Și va birui!

Este cuvântul de viitor al studențimii române legionare.

Alex. Constant

STUDENȚIME LEGIONARĂ

Camarazii noștri studenți nu trebue să uite niciodată că Mișcarea Legionară s'a desprins din mișcările studențești, ca un fluviu uriaș din păraiele munților. De aici răsar datorii pe care nu le poate călca nimeni.

Studențimea legionară trebue să pășească fără șovăire pe linia de foc a neamului. Ea trebue să păstreze înălțimile de jertfă și de ideal ale Mișcării Legionare. Căci studențime legionară însemnează trei lucruri organic îmbinate: tinerețe, duh, legiune.

Tinerețe, adică apânt, neatârnare, puritate, luptă împotriva morții și a împietririi. Duh, adică înălțime, orizont, frumusețe, luptă împotriva întunerecului și a decăderii morale. Legiune, adică spirit de jertfă și dragoste de neam, luptă neîncetată împotriva răului din noi și a răului din lume.

Studențimea legionară îmbină așa dar însușiri de care nici o altă categorie de legionari nu le poate avea în întregime. Din pricina aceasta studențimea legionară trebue să se găsească totdeauna în fruntea Mișcării Legionare, să fie avangarda jertfei și a credinței, cercetătoare fără zăbavă a culmilor omenești și căutătoare fără astâmpăr a frumuseților dumnezeești.

Ctitor și pildă nepieritoare pentru studențimea legionară, pildă pentru viață și pildă pentru moarte, nu poate fi decât *Ionel Moța*. Căpitanul este izvor de viață pentru întreaga Legiune, el este întemeietorul a tot ce este legionar. Ionel Moța este mai ales al studenților, adică al tinereții, al frumuseții, al înălțimilor.

Studențimea legionară trebue să-și urmeze ctitorul și modelul. Fiecare student legionar să pășească fără odihnă pe urmele de sfânt și de martir ale lui Ionel Moța. Este drumul duhului nepieritor, drumul vieții fără de moarte.

Troian Herșeni

UNIVERSITATEA NOASTRĂ

Universitatea este în orice ţară o instituţie care păstrează tradiţii. Universităţile întemeiate în Evul Mediu în legătură şi sub ocrotirea bisericii şi în strânsă colaborare cu cârmuirea ţării, căreia îi dădeau jurişti şi funcţionari, erau prin aceasta paznicile tradiţiei religioase şi acestei de Stat. Dela o vreme au devenit focare de ştiinţă naţională şi de dinamism naţional; din sânul lor au pornit marile mişcări de eliberare naţională, de pildă, mişcarea pentru eliberarea Germaniei, la începutul veacului treut.

S'a spus că, spre deosebire de Universităţile apusene, Universitatea românească n'ar avea tradiţii din cauza epocei recente în care a fost întemeiată şi a spiritului naţionalist care a domnit în ea.

Există totuşi, adumbrită pentru scurt timp, o tradiţie universitară românească. Mai întâi, Universitatea noastră nu este aşa de nouă, cum s'ar părea. Atunci când Mihail Sturza a întemeiat la Iaşi Academia Mihăileană (1842) şi când Cuza Vodă a întemeiat pe cea din Bucureşti (1864), ei au înoit un vechiu învăţământ superior românesc ce funcţiona de veacuri. La Iaşi şi la Bucureşti, erau şcoli domneşti superioare, în care se învăţau limbile clasice, dela o vreme dreptul şi medicina. Aceste şcoli fuseseră înfiinţate la mijlocul veacului al XVII şi nu şi-au întrerupt niciodată activitatea. Ctitoria voevodală, veche de aproape trei veacuri, Universitatea nu putea să nu păstreze o tradiţie.

Prima temelie a acestei tradiţii este faptul că aşezământul nostru de înaltă cultură a fost o Universitate populară, adică nu boierească sau a bisericii. Uşile ei erau deschise tuturor; în veacul al XVIII-lea fiii de oameni de jos erau ajutaţi să intre în înalta şcoală domnească, aşezată pe locul unde e azi statuia lui Mihai Viteazul, apostolul limbii şi al credinţei naţionale. Aceasta la 1846, acum 120 de ani. La Academia Mihăileană a rostit Mihil Cogălniceanu vestitul său Cuvânt introductiv la istoria naţională, cea mai vibrantă lecţie de românism integral. Lupta naţională prin înfrăţirea în numele ei, a profesorilor cu studenţii a fost o tradiţie istorică a Universităţii româneşti. Cei ce s'au depărtat dela dânsa au eşit din făgaşul ei secular. Când, de pe băncile Universităţii ieşene Căpitanul nostru a început lupta cea mai mare, cea mai adâncă de înţeles şi de urmări în viitor. Era izolat între profesori neînţelegători, între colegi cărora pe atunci nu li se deschiseseră încă ochii. Dar nu era de tot singur: marile umbre ale trecutului îl străjuiau.

Astăzi, când izbânda legionară pătrunde şi în Universităţi, în conducerea lor, în spiritul învăţământului, să ne amintim de tradiţia acestor aşezăminte româneşti. Ea trebue continuată cu mândria celui din fruntea luptei.

P. P. Panaitescu

DREPTUL ŞI DATORIA NOASTRĂ

Născută odată cu Legiunea, studenţimea legionară a fost, este şi va rămâne dinamul mişcării Legionare.

Ea l'a înţeles cea dintâi pe El, pe Căpitan; ea l'a urmat dela început, din rândurile ei şi-a ales Căpitanul primii luptători; îmbrăţişat de ei a păşit Căpitanul spre eternitate.

In decursul celor 13 ani de luptă, de sbucium şi de jertfă, studenţimea Legionară a fost factorul determinant al acţiunii, a fost vârful spadei prin care a răzbit Legiunea.

Din rândurile ei s'au ridicat năpraznic luciferi de eroism, atunci când se discuta onoarea Legiunei.

Nicadorii, Decemvirii, echipa lui Miti Dumitrescu, cea lui Pop Ion; au consacrat prin sângele şi eroismul lor onoarea studenţimii Legionare. Prin faptele lor de un eroism ce nu-şi găseşte asemănare în analele istoriei; Ei, eroii studenţimii Legionare, cinstesc şi onorează nu numai neamul românesc, ci întreg geniul bărbătesc. Ei ne-au câştigat victoriile, ei au deschis drumul biruinţei Legionare.

Cei ce n'am fost învredniciţi să ne numărăm printre mormintele lor sfinte, cei ce stăm astăzi smeriţi în faţa jertfei lor; îi asigurăm pe aceşti dragi camarazi eroi că vom fi demni de jertfa lor, vom şti să apărăm onoarea Legionară; moştenirea ce Ei ne-au lăsat-o.

Da; vom şti să apărăm onoarea Legionară, — onoarea Neamului românesc, *onoare ce însă nu se opreşte nici la Prut şi mai ales nu la marginile Clujului.*

Am apărut în mijlocul unei studenţimi, ce douăzeci de ani s'a plâns că suntem generaţia sacrificată; ce nici odată n'a încercat să vadă să creadă şi să se mândrească că: putem fi şi generaţia care să înscrie paginile cele mai glorioase din istoria neamului Românesc.

Da; vom fi, pentrucă vom înscrie. Depinde de noi cum vom mânui condeiul imprimător de glorii, pentrucă *cerneala;* ne-e îndestulătoare, e sângele ce a curs din miile de inimi tinere de eroi, *faptele;* s'au născut şi cresc pe mormintele lor; *darul,* stă în puternica noastră credinţă în destinul neamului.

Vom înscrie, pentrucă în curând, vom forma mii de rânduri de batalioane de crini verzi pe cari, comandantul Horia Sima îi va prezenta Căpitanului.

Camarazi studenţi Legionari, eroii ne-au arătat şi mormintele ne amintesc, că; avem o datorie: *să apărăm onoarea Legionară,* şi avem un singur drept, *dreptul de a muri pentru Legiune şi Căpitan.*

Deci faceţi-vă datoria, pretindeţi-vă dreptul.

Trăiască Legiunea şi Căpitanul.

ANDREI VASILE

CREȘTINAREA UNIVERSITĂȚII

Vineri, 1 Noembrie 1940, s'au deschis în țară Universitățile. Profesori și studenți au plecat genunchii în fața altarelor creștine și au primit, prin preoți, binecuvântare alui Dumnezeu asupra lucrului lor cărturăresc. Au pornit în largul anului cu hotărîrea biruinții în Dumnezeu și cu nădejdea încreștinării culturii umane, care țintește să prefacă omul fără sfărâmarea cătușelor întunerecului sufletesc.

Momentul acesta este piscul unei lupte, pe viață și pe moarte, pentru aducerea lui Hristos în Universitate și coroana de lauri a unei sfinte mucenicii, care poruncește astăzi de dincolo de moarte. Nici un protest. Nici o împotrivire. Nici o frunte încrețită. Elanul curge în vadul lui firesc. Spiritualitatea este întreagă. Potențialul sufletesc năvălește în inimi ca un șuvoi liber. Energiile creatoare se simt proaspete și întregi. Voința se înjugă harnică la carte și probleme. Setea de învățătură este mai vie, ca oricând. Dispoziția este fără pereche de activă. Freamătul entuziasmului gâlgâie, atot cuprinzător. Studenții și dascălii lor formează o turmă și un păstor, ca în Scriptură. Peste toți plutește Duhul Sfânt, alb ca un porumbiel și cu ramura verde a hotărîrii și a belșugului în cioc.

Către vârful acestei biruinți urcă, însă, drumul durerilor și al unui sângeros război. Drumul durerilor este semănat cu mari „prezențe", dintre studenți și profesori. Iar credința ucenicilor universitari de astăzi se sprijină pe moaște de mucenici, pe jertfe de mulți eroi, pe truda înaintașilor care au legat năzuință de năzuință, suferință de suferință, nădejde de nădejde, spor de spor până au zidit acest templu dumnezeesc al învățământului creștin.

Privesc din înălțimea momentului de acum și aduc aminte tinerei studențimi *momente* și *oameni* ai calvarului universitar. Istoria întreagă a pătimirii și învierii noastre va trebui scrisă pe îndelete și în timp, ca o carte de proroc inspirată de duhul sfinților și arhanghelilor noștri — pe care nici porțile iadului n'o vor putea s'o mai sfarme.

Iată momentele și oamenii:

In toamna anului 1919, urca scările vechei Universități Mihăilene, din Iași, un tânăr cu ochi de oțel albastru, cu părul răvășit, cu fața suptă și trăsături aspre, înalt și subțire. Pornea din Huși și ducea în cetatea luminii gândul îndrăsneț al vulturului, setos de înălțimi, hotărîrea unui neam pecetluit în închisoarea neștiinței și îngenunchiat de slugile cu diplome, disperarea și strigătul de libertate a tuturor copiilor gliei străbune strivită de călcâiul jidovesc, vândută pe arginții trădării, îndobitocită de cozile de topor politicianiste.

In haine sărăcuțe, studentul aducea merindea lui națională și creștină, suptă dela părinți, dela clasicii români, dela paznicii patrimoniului strămoșesc și făclierii revoluțiilor de dreapta.

El a sărutat pământul Iașului natal și s'a înscris în facultatea de Drept sub numele: CORNELIU ZELEA CODREANU.

Personalitate multiplă, Căpitanul de mai târziu al nației românești a organizat primul nucleu al protestului și luptei, din sufletul cald al studențimei, luând biciul alungării din templu a ideilor destrămătoare și ucigașe, instăpânite în Universitatea ieșană de slugile Moscovei și bancherii aurului jidovesc.

Rând pe rând trec prin fața amintirii noastre clipele de vitejie și de chin din anul universitar al Căpitanului, 1919: pregătirea revoluției roșii, sbaterile unui grup restrâns de studenți, îndrăsneala curajului lor, gruparea in mică organizație: „*Garda conștiinței naționale*". Apoi, *primul congres studențesc* din 4, 5 și 6 Septembrie 1920, ținut la Cluj.

Momentul critic îl formează anul 1920. In toamna lui, „*senatul universitar anunță deschiderea cursurilor, fără preoți și fără serviciu religios*". „*Mai grav: universitatea Iașului creștin, cea mai înaltă școală românească, proclamă în ceasurile grele de atunci, lupta contra lui Dumnezeu, alungarea lui Dumnezeu din școală, din instituții, din țară*", scrie Căpitanul în evanghelia neamului românesc, cartea: „PENTRU LEGIONARI". Lupta este inegală, forțele fiind și ele inegale. Dar biruința este de partea celor puțini, așa cum cântă Biserica creștină: „cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați..." sau cum scrie însuși Căpitanul, mai târziu: „*de atunci mi s'a înrădăcinat credința, care nu mă va părăsi, că cel care luptă, chiar singur, pentru Dumnezeu și neamul său, nu va fi invins niciodată*". Și în adevăr, așezat pe tronul inimilor și al învățăturii studențești, Dumnezeu nu va mai fi dat afară din Universitate și nu-și va lăsa ucenicii și apostolii.

Cu sbuciumări și rezistențe pornite din aceeaș rădăcină creștină, se scurge anul universitar 1921—1922 la toate universitățile din țară și se cristalizează un început de conștiință solidară. Incât în anul 1922, Mai 20, se pune piatra de temelie a veacului studențesc: înființarea „*Asociației Studenților Creștini*".

Rezultatul nu se lasă așteptat. In 3 și 4 Decembrie 1922, fenomenul solidarizării într'o singură conștiință se ridică din starea de necunoaștere și ia forme precise și dinamicarde.

Sobru și cu litere de evanghelist, îl descrie Căpitanul, peste puterile noastre:

„*Intr'adevăr, la 3-4 Decembrie, la București, Iași, Cernăuți, sunt mari manifestații de stradă. Intreaga studențime română este în picioare, ca într'un ceas de mare răspântie. Pentru a mia oară rasa aceasta, a pământului, amenințată de atâtea ori în decursul veacurilor, își arunca tineretul în fața primejdiei spre a-și salva ființa. Un mare moment de electrizare colectivă, fără pregătire prealabilă, fără discuții pro și contra, fără decizii luate în comitete, fără ca cei din Cluj să se cunoască cu cei din Iași, Cernăuți, București. Un mare moment de iluminație colectivă ca lumina unui fulger în mijlocul unei nopți întunecoase, în care o tinerime întreagă își voiau VIAȚA și ONOARE pentru neamul nostru*".

Atunci curge și sângele studențesc, iar Dumnezeul duhurilor deschide cerul său acestui prinos tânăr și credincios. Atunci este însemnată în calendarul studențimii cu cruce roșie ziua sfântă: *10 Decembrie.* De atunci, „urlă dușmanii 'n cărare".

Dușmanii urlă, dar și mușcă. Ei pândesc. Își intă(resc forțele. Își asociază puterea și forța. Și congresul conducătorilor mișcării studențești din 22-25 August 1923, găsește în Iași porțile universității închise, porțile Mitropoliei ferecate cu lanțuri, puhoi de armată, justiția împotrivă, jidanii râzând până la urechile lor blegite și tupilate în perciuni. Căpitanul, veneratul profesor Găvănescul și ceilalți ctitori ai studențimii îngenunchiază în stradă și bolta cerului primește rugăciunea lor.

Intre ei, *Ionel Moța*, acel Sfântul Gheorghe al Legiunii de mai târziu. Frumos ca un narcis, era veșnic mistuit de para interioară a unui arhistratig; cumpănit, ca un înțelept atenian; orator, ca vechii ritori; ascuțit, ca un Pavel al creștinătății; blând, ca un călugăr; profund, ca un ascet; înalt în gândire, ca un mistic medieval; mucenic arzător, așa cum au fost credincioși din veacurile primare.

Pentru Ion Moța, studențimea va trebui să ridice cândva un altar de închinare, din care să nu lipsească niciodată liturghia tinereții, candela recunoștinții, și prinosul pildurii.

Cuvintele lui, din cărți și testamente, să devie Legea și Scriptura tineretului, psalmii inimilor calde, așa cum cântă și astăzi în mine articolul său din primul număr al revistei „*Pământul Strămoșesc*":

„*Dela Icoană și Altar am pornit, apoi am rătăcit o bucată de vreme purtați de valurile omenești și n'am ajuns la niciun mal, cu toată curățenia impulsurilor noastre. Acum cu sufletul greu, răzlețiți, sfârtecați, ne strângem la adăpost, la singura căldură și alinare, tărie și reconfortare a noastră, readucătoare de puteri la picioarele lui Iisus, în pragul orbitoarei străluciri a Cerului, la Icoană*".

Nu putea, în veac, să creeze Universitatea păgână un gânditor de elită și de sensibilitate religioasă, ca splendidul exemplar Ion Moța. Și nu s'a văzut vreodată caz, când un

oni cu asemenea delicateţe religioase să apuce arma şi să lupte pentru „obrazul lui Hristos"!

Urmărită de ochii Căpitanului şi de verbul şi scrisul lui Moţa, creştinarea Universităţii nu este la sfârşit.

E drept că în 1929, după 10 ani de luptă, studenţimea îşi capătă biserica sa, „Curtea Veche", şi duhovnicul ei, Preotul N. Georgescu-Edineţi. Centrul studenţesc îşi are atunci un preşedinte viu, activ, prezent pretutindeni, neobosit şi cu minte repede cuprinzătoare: *Andrei C. Ionescu.*

Acest tânăr de neostoită energie îşi are o mare parte în inaugurarea bisericii studenţeşti. Iar când demonicii depe catedre şi din oficinile politicianiste caută să bareze drumul creştin, Andrei C. Ionescu protestează şi ameninţă cu zăvorârea Universităţii, dacă nu se deschide în numele şi cu binecuvântarea lui Dumnezeu.

Protestul este continuat prin încercarea studenţimii de a aşeza la capul eroului necunoscut simbolul crucii, în 24 Ianuarie 1933. Purtătorul crucii, Preotul Georgescu-Edineţ, şi studenţimea creştină este lovită şi măcelărită chiar sub ochii criminalului Armand Călinescu.

Aşa că sgura rămâne, „bărbaţii de Stat" încearcă să rupă studenţimea şi cumpără pe cei slabi de înger şi de pungă, profesorii atei propovăduesc şi seamănă incertitudinea, indoiala şi moleşala religioasă sub scutul „ştiinţei" şi al „raţiunii", fecioară plimbată pe străzile Parisului revoluţionar şi adăpostită de suficienţii noştri paşoptişti.

Din aulele Universităţii pornesc însă fulgerele profesorului *Nae Ionescu,* care coboară în ruşine şi ironie toate construcţiile hibride, toată ideologia rutinardă, toată dialectica factice şi tot orgoliul prestigios al „colegilor" săi neisprăviţi. Prelegiile sale neasemănate îmbracă odăjdiile dogmei. Conţinutul creştin este descoperit şi transfigurat, pentru vremurile noi ale sufletului. Forma este elevată şi susţinută de adânca lui gândire umano-filozofică. Timbrul gândirii sale este elegant şi armonios, ca în evanghelia lui Ion. Iar trăirea sa prevede apoteoza morţii sale victorioase.

In sufletele auditorilor se varsă atunci efluvii de viaţă profund creştină, se ridică voinţa năvalnică, se construeşte caracterul de fier, se înmulţesc nădejdi nesdruncinate.

Profesorul Nae Ionescu potenţează substanţa sfântului dascăl *Paulescu* şi unifică trăirea ascetică a sinuralului Vasile Pârvan.

In mijlocul studenţimii creşte, ca un crin frumos, studentul legionar *Gheorghe Furdui,* care prelungeşte în comitete şi congrese poruncile Căpitanului şi flacărele profesorilor săi. Pentru ceilalţi, pentru profesorii atei, el lansează manifest aprig şi judicios, în 1935, şi-i chiamă la ordinea creştină. Pe colegii, încă rătăciţi, îi strânge sub aripile sale fragede sau tună împotriva lor, când rămân încăpăţânaţi şi trădători.

Aproape totdeauna, cu studenţii şi printre studenţi, ca unul care „a luat studenţia dela început", un tată în haine de ţăran mândru, sfătos, bun, ocrotitor, credincios, mânios faţă de nedreptăţi: profesorul *Ion Zelea Codreanu,* tatăl Căpitanului.

De unde atâta tărie, după viforul de bătălii naţionaliste? De unde, încrederea nesdruncinată? De unde, dârzenia vlăstarului autentic al ţăranilor lui Ştefan cel Mare? De unde, atâta putere într'un om care a suferit mult, prin el, prin Copilul său, prin copiii naţiei sale? De unde forţa lui, neinghenunchiată? De unde, tinereţea lui fără bătrâneţe? Din potirul credinţei în Dumnezeu. Acolo este începutul şi sfârşitul acestui român de rasă.

Toate aceste momente şi figuri au fost şi au rămas pietrele de temelie ale increştinării universitare. Clipa închegării lor s'a văzut la înmormântarea lui Moţa şi Marin, când s'au tras în lături zăvoarele ochilor româneşti şi când s'au deschis cerurile tronului lui Hristos, din hotare în hotare, din biserici în biserici şi mii de cămăşi verzi s'au perindat prin biserica Sf. Ilie-Gorgani, biserica mucenicilor.

Acum edificiul este încheiat, cu Mărgărita-rul în frunte. Biserica este în Universitate.

Din sufletul studenţesc n'o vor clătina nici veacurile, nici portarii iadului.

FANICA ANASTASESCU
Membru protectoral U.N.S.C.R.

SĂ DESĂVÂRŞIM BIRUINŢA

Reapariţia „Cuvântului Studenţesc", ne găseşte pe toţi câţi am mai rămas, în casele noastre, în drepturile noastre fireşti.

A fost, pentru asta, nevoe de atâta jertfă.

Nu s'a gândit nimeni, la începutul marei prigoane ce se deslănţui-se în Aprilie 1938, că din rândurile noastre vor lipsi astăzi atâţia. Aproape că nu ne vine să credem.

Pornită alături de făuritorul idealului ei, studenţimea a primit loviturile cu convingerea nestrămutată, că încercările nu îi sunt inutile şi că la sfârşitul suferinţei, va ieşi mai oţelită, mai tare în credinţa ei.

Schingiuirile Căpitanului au fost pentru studenţime îndemn şi întărire, iar dorinţa de a-L urma pe această cale devenise întrecere.

Traian Cotigă, Gh. Furdui, Ion Antoniu, Paul Craja, Mircea Goga, Gh. Istrati... câteva figuri dintre conducătorii noştri, „ALEŞII" cari au căzut pentru învierea acestui neam.

Studenţimea a dat tot ce-a avut mai bun.

Astăzi, prin sacrificiul atâtor, am apucat pe calea biruinţei.

Drumul este încă lung şi spinos.

Nădejdile învierii româneşti, România de mâine, este în studenţime.

Jertfele Lor ne-au sfinţit credinţa.

De acolo de unde sunt le simţim porunca: Cei ce am rămas, să ne întrecem desăvârşind biruinţa.

VALER NEAGOE
Preşedinte al C. S. B.-ului

GÂNDURI DE ORGANIZARE

ASISTENŢA MEDICALĂ

Trecutul nu prea îndepărtat plin de multe lupte studenţeşti, a urmărit să rostuiască în drepturile fireşti atâtea din năzuinţele tineretului universitar.

Refuzând să ajute, autoritatea de ieri a oprit şi chiar a nimicit în germene atâtea iniţiative frumoase. Numai că, uneori cu toate greutăţile drumului parcurs, studenţimea a reuşit să-şi organizeze viaţa ei materială şi în ograda gospodării ei să-şi formeze o seamă de muncitori, unde s'a născut şi s'a deprins spiritul de iniţiativă şi conducere.

Dacă bursele s'au dat aşa cum s'au dat, dacă cantinele şi căminele au fost inexistente sau prost îngrijite, dacă sănătatea studentului ignorată, istoria va însemna pe aceste pagini triste de trecut vina celor care ne-au condus şi necruţătoare la va stabili răspunderile. Dar, cum nu urmărim un scop polemic, vom îngropa sub ţărâna uitării tot trecutul în care năzuinţele, durerile ca şi iniţiativele noastre au fost zădărnicite sau nesocotite.

Vom aminti numai că trompetele laudei au vestit în anul trecut, că în Bucureşti a luat fiinţă o asistenţă medicală studenţească, şi vom informa opinia publică că această asistenţă medicală a murit în germene.

Ţara românească înainte de mutilarea hotarelor ei a avut 30-35.000 de studenţi.

Sănătatea acestora va trebui să fie grija de căpetenie, ca să nu se uite că elita de mâine a ţării trebueşte îndeaproape supravegheată.

De aceia o reorganizare a vieţii studenţeşti s'a impus din primele zile ale statului legionar, iar U. N. S. C. R. şi-a luat asupră-şi această sarcină.

Sănătatea studentului preocupă îndeaproape conducerea de azi, iar asistenţa medicală

va fi cea chemată să rezolve atâtea din problemele de seamă din viața studențească.

O medicină preventivă a studentului, printr'un control medical al celor care vor intra în Facultăți, printr'o viață omenească în cămine și cantine, cu obișnuirea studentului cu anumite condițiuni de higienă, prin trimeterea celor debili în tabere de recreație la mare sau munte, credem că se va ridica standardul sănătății studențești.

Porțile Facultăților noastre deschise fiilor țării va trebui barate nu de măsuri polițienești și nici de interese protivnice Universităților, aci va trebui să stăruie un control medical, care să stăvilească intrarea celor care bolnavi fiind, nu vor putea răzbi în anii grei impuși de o muncă intelectuală asiduă.

Sfătuiți și nu descurajați toți aceștia vor fi îndrumați spre școlile unde efortul intelectual și numărul mai mic al anilor de studii, nu le va slăbi rezistența fizică.

Urmărirea studentului dela primii săi pași în Universitate și pe tot drumul parcurs în anii de studii va forma unul din obiectivele de căpetenie ale sarcinei noastre.

O masă insuficientă căpătată în condițiuni mizere sau o locuință în afara oricăror reguli de higienă, va slăbi rezistența oricărui tânăr deja încercată prin munca studiilor și excesele inerente tinereții.

S'a putut vedea (în lipsa unei statistici, ne vom folosi de atâtea cazuri întâlnite în ziare) studenți în marginea desnădejdei, roși de sărăcie și boală așteptând miracolul vindecării dela anonimul public căruia i-au implorat ajutor.

Și în așteptarea milei publice câți n'au sfârșit înainte de vreme, fără sprijinul nimănui.

Depistarea tuberculozei pulmonare și fazele de început, încetarea oricărui efort intelectual și fizic precum și îndrumarea către casele de recreație sau sanatorii, vor salva atâtea elemente prețioase ale tineretului nostru.

Societatea studenților în medicină din București a clădit la Mangalia o casă de recreație unde în chiar vara aceasta sperăm să putem trimete câteva sute de studenți.

Rămâne să îndeplinim un vechi deziderat, acela de a ridica în plin munte preventorii pentru cei debili, urmând ca pe cei cu leziuni pulmonare evolutive să-i trimetem sanatoriilor de stat.

Toate aceste aglomerații vor fi îndeaproape supravegheate de medici.

Dar după războì, în puțina experiență pe care am căpătat-o cei ce am fost lângă Societatea studenților în medicină din București, unde o dragoste de aproape ne îndemnase să înfăptuim pe lângă altele o asistență medicală studențească, s'a putut observa un număr impresionant de venerieni.

Sifilisul, din această tinerețe plină de atâtea imprudențe, considerat cu mare greșală o boală rușinoasă și ascunsă, macină o parte destul de apreciabilă dintre studenți.

Lipsa unei educații elementare sau sărăcia ii fac tributarii grelelor urmări ai acestei maladii. Va trebui deci să organizăm pe Centrele Universitare servicii care să depisteze bolnavii și să întreprindă un tratament curativ eficace.

In afară de aceasta va trebui să combatem ideile învechite și greșite, care fac din sifilis sau alte maladii veneriene, boli ascunse și să lămurim pe cei suferinzi de pericolul ce-i amenință.

Fără îndoială, această din urmă însărcinare nu va fi ușoară. Va trebui însă să luptăm și să popularizăm în mediul studențesc măsurile de profilaxie, dar să atragem serios atenția asupra urmărilor dezastroase ale acestor boli.

Asistența medicală se va ocupa de bolile acute sau cronice și va îngriji internarea în spitale a oricărui student.

Organizată pe centre universitare, Asistența își va perfecționa în drum detaliile ce vor apărea din liniile mari ce o călăuzesc.

Se află la începutul ei și tocmai la aceste începuturi are nevoie de bunăvoința multora și ajutorul tuturor.

Dr. Marius Constantinescu

ȘCOALĂ EROICĂ

„Trebue să devii altul, un erou"...

Din primele ei ceasuri, Mișcarea Legionară a început prin a fi nu numai o organizație politică ci, și o școală. O școală nouă. Așezarea Statului pe noui concepții teoretice de drept administrativ și constituțional, nu rezolva cu nimic problema crizei naționale, care a dus la prăbușirea regimurilor politice individualiste. Omul vechiu, omul liberalist — istovit și distrus până'n adâncul sufletului de grozava imoralitate, de necredința în Dumnezeu și egoismul barbar al vechiului Stat burghez, este omul condamnat pieirii. Pentru viața lui, descătușată de condiția istorică a neamului, mântuirea sufletului nu mai constituia o problemă de conștiință.

Pentru dărâmarea acestui om Legiunea a trebuit să ducă luptă crâncenă.

Statul legionar se bazează pe un alt om. Pe un om nou. Aceasta presupune, însă, o mare revoluție sufletească a nației. Nu e vorba numai de o adaptare ci, de o *innoire*. Dar vechea școală românească este neputincioasă să realizeze acest imperativ categoric al vremii. Servă vechilor principii democratice, a abdicat total dela obligațiile ei de școală națională.

După cum în ordinea națională a existenței — pentru regimurile individualiste ale Statelor burgheze — colectivitatea (respectiv națiunea), cu nenumăratele ei nevoi de viață, nu constituia o problemă destul de serioasă, deși stabilitatea acestor regiumri era în funcție de buna stare a poporului — din punct de vedere educativ primatul, în școala democrată, cădea tot asupra individului. Pedagogia, flexibilă capriciilor naturii individuale, nu-și mai respecta îndatoririle față de sufletul colectiv al neamului.

In stadiul ei de pregătire, Mișcarea Legionară, a dat o nouă îndrumare tineretului, făcându-i adevărata educație în *„cuib". „Trebue să devii altul, un erou. In cuib fă-ți toată școala. Cunoaște bine Legiunea"* — sună legea a patra, legea educației.

Astăzi, după marea biruință, alături de primele instituții de Stat cari se reorganizează este și școala. Cea dintâiu datorie a școalei noui este să creieze nu savanți cu sufletul sterp de credință și iubire ci: oameni de caracter, oameni muncitori, disciplinați, tăcuți, iubitori de aproapele, oameni de onoare. Eroi în sensul social al cuvântului.

In acest om trebue să renască toate virtuțile sufletului omenesc și întreaga comoară de calități a rasei noastre. El trebue să fie omul cu cât mai puține defecte. In el trebue să fie ucise toate pornirile spre rău, pe cari diavolul le-a strecurat în sufletul omului. El trebue să fie expresia tipului ideal de român, care să întruchipeze rodul jertfelor acestui neam.

Primenire, ce nu este posibilă decât printr'o morală eroică și aspră, printr'o educație spartană și o viață creștină reînviată.

Omul nou trebue să-și călăuzească pașii pe calea dintru linia Neamului și cea a Bisericii creștine, învingând poftele trupului, spre a se apropia cât mai mult de perfecțiune.

Noua școală românească trebue să fie o școală a veții eroice.

Pompiliu Preca

VIAŢA STUDENŢEASCĂ

PLECÂND LA DRUM

Luând conducerea U. N. S. C. R., camaradul Viorel Trifa a spus următoarele cuvinte:

CAMARAZI,

Nici unui înaintaş nu i-a revenit conducerea studenţimii în condiţiuni analoage celor de azi. Poate anul 1922 să fi pus pe conducătorii studenţimii în faţa unei asemenea răscruci. Altele erau însă problemele lui 1922 şi altele sunt problemele anului 1940.

Din cercetările pe care le-am făcut în ultimul timp referitor la viaţa studenţească am ajuns la următoarele concluzii:

I. După cei trei ani de prigoană n'a mai rămas nici o organizaţie studenţească în activitate. Toate au fost disolvate, arhivele în mare parte distruse, comitetele de ani de zile neschimbate. Este necesară o reorganizare şi o primenire a vieţii studenţeşti.

II. Statul Român, adversarul de eri al studenţimii este astăzi stat naţional legionar. Sistemul de organizare studenţească de până acum a fost creat şi menţinut pentru a lupta împotriva clasei conducătoare jidovite. In noul Stat, putându-se lucra mai liber, conducătorii fiind reprezentanţii autentici ai poporului, se impune revizuirea metodei de activitate studenţească.

III. Vechile Centre, Uniunea şi Societăţile studenţeşti au la bază concepţia democratică a alegerilor comitetelor, comisiilor, cenzorilor, etc. Toate acestea aparţin azi trecutului. In epoca noastră şi în noul stat autoritar românesc, studenţimea nu poate să rămână un organism anahronic.

IV. Prin realizarea statului legionar, studenţimea, pe lângă câştiguri de ordin spiritual, trebue să se bucure şi de o soartă mai bună în ce priveşte bursele, căminele, cantinele, etc. Raportul dintre conducerea studenţimii şi Ministerul Educaţiei Naţionale va trebui deci să fie altul decât cel de până acum.

Pentru a putea face faţă tuturor acestor probleme, nu găsesc satisfăcătoare formula încredinţării unui mandat. Am nevoe de puteri absolute în viaţa studenţească. N'am timp de pierdut cu fleacuri democratice şi nici cu formalităţi de paragrafe.

Formula este simplă: să se execute tot ceea ce poruncesc şi răspund pentru tot ceeace am ordonat. Răspund camaradereşte în faţa voastră a tuturor, răspund penal în faţa ministerului instrucţiunii şi a justiţiei ţării, politic în faţa Comandantului Mişcării Legionare şi moral în faţa lui Dumnezeu şi a conştiinţei mele de legionar.

Şi acum câteva principii cari vor călăuzi activitatea Uniunii pe viitor.

1. Alegeri nu se mai fac (pentru societăţile persoane juridice vom cerceta formula potrivită) Preşedinţii de societăţi studenţeşti vor fi numiţi tot de mine la propunerea preşedinţilor de centre. Pentru cel propus răspunde propunătorul. Propunerile şi numirile se vor face în măsura în care vom găsi omul. Fac atenţi pe cei ce propun şi pe cei ce sunt propuşi că

pe viitor conducerea studenţimii nu înseamnă port de eşarfă, şedinţe de comitet şi grevă generală, ci creaţie. Douăzeci de ani de lupte crâncene studenţeşti cer generaţiei noastre să înfăptuiască. Să stea deci la o parte uşuratecii, leneşii şi pezevenghii. De se va strecura vre-unul — ceeace nu este exclus — să ştie că nu va scăpa toată viaţa lui de mânia noastră. Fac apel la oamenii modeşti pe care nu-i cunosc şi nu-i cunoaştem. Să nu aştepte să fie traşi de mânecă. Să-şi ofere şefului ierarhic în studenţie, cinstit şi corect serviciile. Avem nevoe în special de aceia.

2. In atribuţiile noastre intră toată studenţimea română de sânge şi viţă românească, fie că ei sunt sau nu sunt legionari. Nu toată lumea poate fi legionară. Cei ce sunt legionari vor avea grijă ca în unităţile lor să-şi facă educaţie legionară şi să crească în spiritul Căpitanului. Noi vom avea grija tuturor. Forţa noastră sunt camarazii legionari, grija noastră sunt însă toţi camarazii şi toate camaradele de studii.

3. Vom începe în zilele apropiate să cercetăm toate problemele studenţeşti ca: asistenţă medicală, burse, cămine, cantine, etc., etc. Vrem să realizăm autonomia studenţească pentru care am luptat atât. Ministerul Educaţiei Naţionale a fost consultat şi suntem în căutarea celei mai bune formule pentru a da pe mâna studenţimii tot ceeace se referă la viaţa ei. Să ştiţi însă un lucru: asta înseamnă cel mai mare examen pe care noi toţi va trebui să-l dăm.

Studenţimea a dovedit că ştie să se conducă singură. Mai mult încă: studenţimea a văzut politiceşte mai bine decât toţi ramoliţii vieţii politice româneşti. Aştept dela voi toţi ca să vă străduiţi să dovedim că vom putea să ne şi administrăm singuri.

4. Ca încheere ţin să accentuez că în viaţa studenţească, că în tot statul românesc se întâmplă o mare revoluţie. Vă rog să înţelegeţi că în epoca asta revoluţionară nu toate pot fi puse la punct din prima zi. Nu vom putea vindeca rănile a 20 ani de viaţă studenţească în 2 zile. Apoi nu uitaţi că noi nu putem rezolva un lucru decât radical. Mai bine aştept un an de zile deschiderea unui cămin decât să-l deschid mâine dar fără a fi în stare să-l administrez şi controlez.

Cu aceste câteva gânduri pornim la treabă.

TRĂIASCĂ LEGIUNEA ŞI CĂPITANUL!

TELEGRAME TRIMISE

Cu acest prilej s'au trimis, din partea noului Preşedinte, următoarele telegrame:

MAJESTAŢII SALE REGELUI MIHAI I

In numele conducătorilor studenţimii asigur pe Majestatea Voastră şi speranţa marilor înfăptuiri româneşti de tot devotamentul studenţimii române creştine.

M. S. REGINA MAMĂ ELENA

Cu prilejul luării conducerii Studenţimii române conducătorii ei îşi manifestă bucuria că Regina noastră mult aşteptată e între noi.

D-LUI GENERAL ION ANTONESCU

Conducătorul Statului Român

Cu prilejul întăririi mele ca preşedinte al studenţimii române vă împărtăşesc convingerea conducătorilor studenţimii că Statul Naţional Legionar înfăptuit de geniul Domniei-Voastre şi sprijinit pe sângele şi piepturile legionarilor, este unica salvare a Neamului Românesc şi vă asigur că studenţimea va răspunde la toate apelurile Domniei Voastre cu „prezent".

D-LUI HORIA SIMA

CONDUCĂTORUL MIŞCĂRII LEGIONARE

— De mâine începem treaba.

D-LUI TRAIAN BRĂILEANU

Ministrul Educaţiei Naţionale

Prezenţa unui legionar şi totodată profesor la conducerea educaţiei naţionale este pentru studenţime garanţie că începe o nouă epocă în raporturile dintre noi şi minister.

D-LUI DR. SCHEEL
Şeful Studenţimii germane
Berlin

Ca şef al studenţimii române trimit o camaraderească strângere de mână studenţimii Germaniei Naţionaliste, credinţa noastră că prietenia dintre tineretul german şi cel român este baza şi garanţia bunelor relaţii dintre cele două state.

ŞEFULUI STUDENŢIMII ITALIENE
Roma

Bazaţi pe legăturile de sânge şi încrezători în misiunea studenţimii italiene şi române sper că legăturile dintre noi vor fi mult mai strânse decât cele de până acum.

D-NEI LIANA COTIGA

Conducătorii studenţimii române îşi îndreaptă gândul spre martirii şi eroii care au dus-o la biruinţă şi spre toţi cei scumpi ai lor.

D-NEI MARGARETA FURDUI

Conducătorii studenţimii române îşi îndreaptă gândul spre martirii şi eroii care au dus-o la biruinţă şi spre toţi cei scumpi ai lor.

Incepe reorganizarea Căminelor şi Cantinelor Studenţeşti

La 5 Octombrie s'a făcut cunoscut studenţimii următoarele:

Toate chestiunile privitoare la căminele şi cantinele studenţeşti din ţară, sunt de competinţa Uniunii naţionale a studenţilor creştini români.

Referitor la căminele şi cantinele studenţeşti aflătoare în Bucureşti, s'a decis următoarele:

U. N. S. C. R. şi C. S. B. vor conduce şi administra, începând cu ziua de azi, următoarele cămine şi cantine din Bucureşti:

1. Căminul şi cantina „Asistenţa universitară", din str. Matei Voevod 75—77.
2. Căminul studenţilor prahoveni, din str. Basarabiei 7.
3. Căminul de studenţi No. 1, din str. Gogu Cantacuzino 21—23.
4. Căminul de studenţi şi studente al Academiei comerciale, din str. I. G. Duca 4.
5. Căminul de studenţi şi studente al agronomiei, din b-dul Mărăşti 59.
6. Căminul de studente No. 1 din b-dul Carol 98.
7. Căminul studenţilor în medicină, din b-dul Schitu Măgureanu 2.
8. Cantina „Casei studenţilor", din Calea Plevnei 61.

Căminele şi cantinele mai sus numite, vor fi conduse de către un director student, recomandat de centrele studenţeşti legionare respective şi de un intendent ales pe cât posibil dintre românii refugiaţi, şi salarizat din fondurile căminului respectiv. Ele se vor deschide, cu excepţia Căminului studenţilor în medicină şi a studenţilor prahoveni, în jurul datei de 15 Octombrie. Până atunci orice cerere de primire în cămine este inutilă.

Toate celelalte cămine studenţeşti din Bucureşti, fie că ele aparţin statului, fie fundaţiuni sau proprietăţi particulare, rămân în conducerea şi administrarea pe care o au în prezent. U. N. S. C. R. garantează că ele nu vor fi cu nimic stingherite în activitatea lor; îşi rezervă însă dreptul de control asupra tuturor chestiunilor ce privesc viaţa studenţilor în cămin. Specularea studenţilor, proasta administraţie, lipsa de igienă, creiarea de grupuri ostile ordinei în stat, etc., vor atrage după sine închiderea căminului şi a cantinei respective şi deferirea vinovaţilor organelor de poliţie şi justiţie a statului naţional legionar. Orice reclamaţiuni din partea studenţilor referitor la aceste cămine, se vor adresa în scris, semnat şi cu dovezi direct preşedintelui U. N. S. C. R.

Toate căminele şi cantinele studenţeşti din ţară sunt rugate să facă aprovizionările de iarnă şi reparaţiile necesare localurilor până cel mai târziu 15 Octombrie a.c. Pentru aceasta vor folosi fondurile pe care le-au avut şi până acum. Pentru primirea în căminele care nu sunt conduse şi administrate de U. N. S. C. R., studenţii şi studentele se vor adresa organelor care au hotărît şi până acum primirea în căminul respectiv. Pentru cele conduse şi administrate de U. N. S. C. R., se vor adresa direcţiei căminului respectiv.

Orice sugestii referitoare la organizarea vieţii căminelor şi cantinelor şi orice nemulţumiri s'ar ivi, rog să se adreseze în scris, sub semnătură şi cu indicarea adresei preşedintelui U. N. S. C. R., la „Casa Studenţilor", calea Plevnei 61.

Rog pe toţi camarazii studenţi şi studente să înţeleagă că ceeace am făcut până acum nu este tot ceeace vrem să facem. Pentru a face totul, avem nevoe de timp şi de colaborarea tuturor.

Preşedintele U. N. S. C. R.

LEGEA DE REORGANIZARE A STUDENŢIMII

Pentru a da studenţimii o formă juridică şi posibilităţi de acţiune, s'a întocmit un decret-lege.

D. general Antonescu, Conducătorul Statului şi Preşedintele Consiliului de Miniştri, la propunerea d-lui Traian Brăileanu, ministrul Educaţiei Naţionale, Cultelor şi Artelor, a semnat următorul decret-lege:

ART. 1. — Se recunoaşte Uniunea naţională a studenţilor români creştini, cu sediul în Bucureşti, ca având personalitate juridică. Uniunea naţională a studenţilor români creştini este singura organizaţie studenţească recunoscută de către statul naţional legionar.

ART. 2. — Misiunea Uniunii este:

a) Educarea studenţimii în spirit naţional legionar;

b) Organizarea vieţii studenţeşti din punct de vedere religios, cultural, sportiv, social şi medical şi material în spiritul Statului Naţional Legionar.

ART. 3. — Uniunea este condusă de un preşedinte, numit de Conducătorul Statului, după propunerea şefului mişcării legionare. El va fi numit prin decret, pe o perioadă de 3 ani, mandatul său putând fi reînoit.

Preşedintele studenţimii răspunde de actele sale, faţă de ministerul educaţiei naţionale, cultelor şi artelor.

Insărcinarea sa va putea fi revocată de către Conducătorul Statului, după propunerea şefului Mişcării legionare, care va putea fi provocată şi de Ministerul Educaţiei Naţionale, Cultelor şi Artelor.

ART. 4. — Atribuţiile preşedintelui Uniunii naţionale a studenţilor români creştini sunt următorale:

a) Conduce întreaga mişcare studenţească de pe teritoriul ţării, respectând misiunea dată din prezentul decret-lege, în spiritul statului naţional legionar şi în cadrul legilor lui.

b) Intocmeşte bugetul care va fi aprobat de către ministerul Educaţiei Naţionale, Cultelor şi Artelor.

ART. 5. — Preşedintele Uniunii este ajutat în misiunea sa de un consiliu denumit: „Consiliul suprem al Uniunii naţionale a studenţilor români creştini"; de directorii de departamente.

ART. 6. — Consiliul Uniunii este compus din preşedinţii tuturor centrelor studenţeşti sau înlocuitorii lor care vor putea fi delegaţi de către preşedinţii de centre dintre membrii consiliului centrului respectiv, precum şi din directorii de departamente.

ART. 7.—Serviciile Uniunii naţionale a studenţilor creştini sunt denumite departamente şi sunt conduse de către un şef denumit director de departament, numit de către preşedintele Uniunii, pe termen de doi ani de zile, mandatul lor putând fi reînoit sau revocat. Numărul acestor departamente şi al membrilor lui

va fi fixat prin regulamentul acestui decret-lege.

Departamentul contabilității este subordonat din punct de vedere al controlului direcției contabilității din ministerul Educației Naționale, Cultelor și Artelor.

ART. 8. — Patrimoniul Uniunii naționale a studenților români creștini este compus din:

a) Toate bunurile mobile și imobile care vor fi donate, testate sau constituite în folosul vreunei societăți studențești sau în folosul studențimii. Fundațiunile vor păstra titulatura și misiunea dată de către fondatori, întrucât aceasta se încadrează în principiile decretului-lege de față; în caz contrar, se va proceda potrivit dispozițiunilor art. 76 din legea persoanelor juridice din 1924. Toate donațiunile, legatele și fondațiunile existente vor fi supuse din punct de vedere al misiunii date Uniunii naționale a studenților creștini, controlului președintelui Uniunii naționale a studenților creștini.

b) Cotizațiuni;

c) Subvențiuni.

ART. 9. — Toate veniturile și cheltuelile sunt prevăzute într'un buget autonom alcătuit de către președintele Uniunii naționale a studenților români creștini, și care va fi supus aprobării ministerului Educației Naționale, Cultelor și Artelor.

ART. 10. — Toate actele și faptele juridice ale Uniunii naționale a studenților creștini români sunt scutite de orice timbru.

ART. 11. — Uniunea națională a studenților creștini este reprezentată în justiție de către președintele Uniunii naționale a studenților creștini români, care va putea da delegație oricărui membru al consililui Uniunii sau unui avocat special însărcinat pentru aceasta.

ART. 12. — Intreaga studențime din țară este organizată după cum urmează:

a) In țară, vor exista patru centre studențești și anume:

1. „Centrul studențesc București", compus din toate societățile studențești pe facultăți sau școli superioare din București.

2. „Centrul studențesc Iași", „Asociația studenților creștini", compusă din toate societățile studențești pe facultăți sau școli superioare din Moldova.

3. „Centrul studențesc „Petru Maior al Ardealului", cu sediul în Sibiu, care va fi compus din societățile studențești pe facultăți sau școli superioare din orașele: Sibiu, Brașov, Alba-Iulia și Blaj.

4. „Centrul studențesc Timișoara", cu sediul în Timișoara, compus din societățile studențești pe facultăți sau școli superioare din orașele Timișoara, Caransebeș și Arad.

ART. 13. — Fiecare centru studențesc este condus de către un președinte, care va fi numit de către președintele Uniunii naționale a studenților creștini români, pe o perioadă de un an, mandatul său putând fi reînoit sau revocat de către președintele Uniunii naționale a studenților creștini români. Președintele fiecărui centru se servește în misiunea sa de un consiliu. Consiliul va fi compus din președinții tuturor societăților studențești, aparținând centrului respectiv. Numărul serviciilor fiecărui centru va fi determinat prin regulamentul acestui decret-lege.

ART. 14. — Societățile studențești vor fi organizate pe facultăți și școli superioare, neputând exista decât o singură societate pentru fiecare facultate sau școală superioară.

Fiecare societate studențească va cuprinde pe toți studenții creștini, regulat înmatriculați în facultatea sau școala superioară respectivă.

ART. 15. — Fiecare societate studențească va fi condusă de către un președinte numit de către președintele Uniunii naționale a studenților creștini români pe termen de un an. Mandatul său va putea fi reînoit sau revocat. Fiecare președinte de societate se servește în misiunea sa de către un consiliu compus din cinci membri care vor fi numiți de către președintele Centrului studențesc, după propunerea președintelui societății respective.

Fiecare președinte de societate studențească va fi ajutat în misiunea sa și de servicii al căror număr și compunere vor fi determinate prin regulamentul acestui decret-lege.

ART. 16. — Un regulament întocmit de președintele Uniunii naționale a studenților creștini români și aprobat de Ministerul Educației Naționale, va stabili organizarea și funcționarea Uniunii și a serviciilor sale.

ART. 17. — Toate dispozițiunile contrarii prezentului decret-lege din orice altă lege, sunt și rămân abrogate.

Dl. General Antonescu a venit în ajutorul Studențimii dela Sibiu

D. General Antonescu, Conducătorul Statului și Președintele Consiliului de Miniștri, văzând greutățile de încartiruire a studenților dela Sibiu, a decis deschiderea unui credit extraordinar de lei 5.000.000 pentru cumpărarea unui imobil care să servească de cămin studențesc.

Cu această sumă a fost cumpărat la Sibiu fostul imobil al fabricei „Herma", azi in proprietatea „Băncii Românești". Ministerul Educației Naționale, în prezența președintelui U. N. S. C. R., a făcut formele de cumpărare, urmând ca în cel mai scurt timp să se înceapă lucrările de amenajare.

Studenții dela Sibiu își vor avea, datorită acestui gest, casa lor.

Sunt numiți Conducătorii

D. Viorel Trifa, președintele Uniunii Naționale a Studenților Creștini Români, a făcut următoarele numiri în conducerea studențimii:

D. Valer Neagoe, președinte al Centrului studențesc București;

D. Gheorghe Lică, președinte al Centrului studențesc Iași;

D. Gheorghe Vornica, președinte al Centrului studențesc „Petru Maior", al Ardealului;

D. Onofrei Ungureanu, președinte al Centrului studențesc Timișoara;

D. doctor Marius Constantinescu, directorul departamentului „Asistența medicală", din U. N. S. C. R.

D. Chirilă Tănase, directorul Departamentului Contabilității.

A dat deasemenea și următoarele delegații:

D. Mihail Alungulesei, cu conducerea secretariatului general din U. N. S. C. R.;

D. Gheorghe Manolescu, cu conducerea departamentului „Externelor, presei și propagandei din U. N. S. C. R.";

D. Constantin Maican, cu conducerea departamentului „Cămine și Cantine" din U. N. S. C. R.;

D. Matei Biloiu, cu conducerea departamentului „Burse și ajutoare" din U. N. S. C. R.;

ȘEFUL STUDENȚIMII LEGIONARE DIN INTREAGA ȚARĂ

D. Horia Sima, conducătorul Mișcării Legionare a făcut următoarea numire:

Numesc pe instructorul legionar *Vasile Andrei* șef al studențimei legionare pe întreaga țară. El va lucra în strânsă legătură cu noul conducător al Uniunei Naționale a Studenților români creștini, Viorel Trifa.

HORIA SIMA

PREȘEDINTELE U. N. S. C. R. A FOST NUMIT CONSILIER LA MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE.

La Uniune s'a primit din partea Ministerului Educației Naționale următoarea adresă:

Avem onoarea a vă face cunoscut că prin Decizia Nr. 203727/940, D. Viorel Trifa, președintele Uniunii Naționale a Studenților Creștini Români, a fost numit pe ziua de 19 Oct. 1940, consilier onorific pentru problemele studențești pe lângă Departamentul Educației Naționale, Cultelor și Artelor.

In ajutorul refugiaților

La 14 Octombrie s'a publicat următoarea știre pentru colegii refugiați:

Toți studenții și studentele, refugiați din teritoriile pierdute, indiferent de localitatea unde domiciliază, vor înainta prin poștă, până cel mai târziu 20 Oct. Uniunii Naționale a Studenților Români Creștini — Departamentul Burse și Ajutoare — București, Calea Plevnei 61 bis la „Casa Studenților", o declarație care să cuprindă următoarele date:

1. Numele și pronumele.
2. Localitatea de origină și o dovadă oficială din care să reiasă că este refugiat. Cei cu carnet vor da numărul carnetului.
3. Facultatea sau Școala superioară unde a studiat, indicând anul de studii și specialitatea. Cei care anul acesta intenționează să studieze, vor indica liceul ai căror absolvenți sunt.
4. Dacă intenționează sau nu, ca anul acesta, să-și continue studiile în țară, și la care Facultate sau Școală superioară. Aici să se indice localitatea.
5. Dacă este susținut de cineva pentru continuarea studiilor.
6. Adresa unde pot primi comunicări.

Se atrage tuturor atenția, că aceia dintre studenți și studente cari nu vor înainta aceste declarații la timp, nu vor putea fi trecuți pe anul 1940/1941.

* * *

La 2 Noembrie s'au făcut cunoscute următoarele:

Departamentul Burse și Ajutoare din U. N. S. C. R. a expediat la toți studenții refugiați, anunțați în timp la noi, formularele de bursă. Formularele completate trebuesc expediate cel mai târziu până la data de 8 Nov. U. N. S. C. R-ului. Cele sosite după această dată nu vor mai fi luate în considerație. Rugăm pe d-nii colegi să înțeleagă că nu putem aștepta, cu repartizarea burselor, luni întregi.

DISTRIBUIREA BURSELOR STUDENȚEȘTI

Conform decretului-lege de reorganizare a vieții studențești, și a dispozițiunilor date de onor. Ministerul Educației Naționale, Cultelor și Artelor, distribuirea burselor studențești, pe anul 1940/41, este de competența *Uniunii naționale a studenților creștini români.*

La data de 1 Noembrie crt. încetează toate bursele dobândite până acuma dela ministerul Educației Naționale prin rectoratele universităților sau a școlilor superioare.

U. N. S. C. R. va distribui 2 categorii de burse:

A. — BURSELE OBIȘNUITE

Se vor da tuturor studenților români, creștini, sănătoși la minte, la corp și la caracter. Bursele se vor distribui prin centrele studențești. Cei care doresc să primească o bursă sau o semibursă, se vor adresa președintelui societății studențești pe facultate. (De ex.: studentul în drept din Iași, se va adresa președintelui societății studențești dela facultatea de drept din Iași). De acolo va primi un formular, numit formularul A, pe care îl va completa în 2 exemplare. Formularul completat va fi înaintat tot președintelui de societate studențească, după ce i se va anexa certificatul de studii. Bacalaureații, cari intră în anul I, vor anexa o copie legalizată de pe diploma de bacalaureat. Cei cari au examenele luate în sesiunea Iunie, vor completa formularele imediat. Cei cari mai au examene de dat, le vor completa imediat după terminarea examenelor din această sesiune.

Formularul se bazează pe încredere și pe onoare. Ca introducere stau scrise următoarele rânduri:

I. „Pentru a nu face din conducerea studențească birocratism, și pentru a scuti pe d-nii colegi și d-rele colege de o serie întreagă de certificate, formularul de față se bazează pe *încredere.*

Noi credem că tot ce se va scrie aci este adevărat. Cuvântul de onoare ne este suficient. Studentul român creștin știe să-și prețuiască cuvântul.

Dacă, totuși, cineva va fi capabil să completeze cele ce urmează cu inexactități, țin să știe ce-l așteaptă:

1. Descalificarea publică la toate universitățile și la toate ziarele.
2. Excluderea din toate societățile studențești.
3. Va fi obligat să restitue tot ceeace a primit ca burse sau ajutoare.
4. Nu se va putea bucura pe viitor de nici un fel de înlesnire studențească.

II. Sunt valabile numai formularele cu toate rubricile complete".

Președintele U. N. S. C. R.

Formularele complete cu referatul președintelui de societate se vor înainta președintelui centrului studențesc, care va decide numărul bursierilor. Aprobarea definitivă o va da departamentul burse și ajutoare din U. N. S. C. R.

Aprobarea se va da până cel mai târziu la 30 Noembrie a. c. și se va comunica prin președinții societăților studențești pe facultăți.

Cei admiși bursieri, sau semi-bursieri, vor primi bursa și pe luna Noembrie a. c.

Bursa va consta în bani numerar, ce vor fi încasați dela casieria centrelor studențești, sau în întreținere completă — masă, casă, spălat, etc., în vre-un cămin studențesc ce se găsește actualmente în conducerea studențimii.

Tabloul bursierilor dela facultățile respective, va sta tot timpul afișat la sediile societăților studențești. Oricine poate aduce la cunoștință președinților de centre studențești greșelile intenționate sau neintenționate ce eventual s'ar fi făcut la repartizarea burselor. *Greșelile se vor repara.* Președintele de societate studențească, ce va fi dovedit că a lucrat necamaraderește, va fi sancționat în fața unui juriu de onoare și imediat destituit.

B. — BURSELE PENTRU STUDENȚII REFUGIAȚI

Studenții refugiați intră în altă categorie. Sunt socotiți studenți refugiați toți aceia cari nu au familie în țară, sau aceia care au fugit cu familia, dar nu au nici un fel de posibilitate de a studia. Cei care au rude bogate aci, sau părinți încadrați și bine plătiți, nu pot avea pretenții de ajutor.

Studenții refugiați se vor adresa pentru bursă direct U. N. S. C. R. — Departamentul burse și ajutoare. In nici un caz să nu se adreseze președinților de societăți, așa cum fac ceilalți studenți.

Camarazii refugiați sau camaradele refugiate care au răspuns apelului nostru și au trimis Uniunii datele cerute de noi, vor primi la adresa indicată 2 formulare: Formular A și formular B, amândouă în două exemplare. Dacă socot că intră în categoria acelora ce trebuiesc neapărat ajutați, *să completeze de urgență,* amândouă formularele în dublu exemplar și să le înainteze direct U. N. S. C. R., departamentul burse și ajutoare. Ei sunt scutiți de certificatul de studii și de referatele președintelui de societate studențească sau centru studențesc. Dacă le pot avea este însă în avantajul lor.

Celelalte rubrici vor trebui clar completate.

Celor cărora li se vor aproba burse, li se va comunica în scris acasă, cel mai târziu până la data de 30 N-brie crt.

Cu această comunicare se vor prezenta la președintele societății studențești pe facultate ca să-i treacă pe tablou pentru a-și putea încasa banii. Banii îi vor încasa după acest tablou complet dela casieria centrului studențesc respectiv.

Cei care între timp, vor schimba adresa, să ne comunice.

D-nii colegi refugiați, care n'au răspuns apelului nostru, și deci n'au trimes datele ce-

rute de noi, pot să ceară şi ei câte un formular, direct dela departamentul burse şi ajutoare din U. N. S. C. R. In cazul că vor mai rămâne ceva burse, le vom distribui şi lor.

In toate aceste chestiuni rugăm să se procedeze urgent şi să ni se scrie clar.

BURSELE STUDENŢEŞTI

Ministerul Educaţiei Naţionale, Cultelor şi Artelor a aprobat ca bursele studenţeşti acordate până la 1 Octombrie 1940 de Universităţi şi Şcoli speciale, să fie acordate dela data de mai sus de Uniunea Naţională a Studenţilor Creştini Români.

BURSELE PE LUNA OCTOMBRIE

U. N. S. C. R. repartizează şi bursele pe luna Octombrie. Preşedinţii de societăţi studenţeşti pe facultăţi vor lua dela Decanatele respective listele cu vechii bursieri. Vor şterge de pe listă pe:

a) bursierii rămaşi în teritoriile pierdute.

b) studenţii bursieri concentraţi cu grade plătite mai mult de 1000 lei.

c) studenţii bursieri cari din orice motiv n'au dat pe la Universităţi în tot cursul lunei Octombrie.

d) studenţii cari între timp au luat salarii intrând în vreo funcţie.

e) studenţii refugiaţi cari au încasat bani sau alte ajutoare dela comisariatele de refugiaţi, sau dela orice altă instituţie sau persoană particulară.

f) studenţii jidani.

Cei rămaşi pe listă vor fi trecuţi pe statele de plată trimise preşedinţilor de societăţi prin centrele respective. Statele vor fi semnate în 3 exemplare de cei în drept şi retrimise imediat U. N. S. C. R. tot prin centrele studenţeşti.

Din economiile realizate se vor creia burse pentru studenţii refugiaţi pe anul viitor.

Deoarece nu toţi studenţii fostelor Şcoale normale superioare au înaintat formularele A preşedintelui centrelor studenţeşti Bucureşti, Iaşi şi Sibiu, vor lua vechile liste pe Octombrie dela directorii şcoalelor respective şi vor proceda după aceleaşi criterii ca şi preşedinţii de societăţi pe facultăţi. Statele de plată semnate în 3 exemplare de foştii elevi îndrituiţi a primi burse pe Octombrie, ni se vor înainta de urgenţă.

Pe luna Noembrie se vor plăti bursele numai nouilor bursieri în urma completării formularelor A.

In toate aceste chestiuni preşedinţii de centre şi societăţi pe facultăţi, precum şi colegii sunt rugaţi să procedeze cu cea mai mare urgenţă. Altfel întârziindu-se lucrurile, vor suferi toţi colegii.

* * *

Ca urmare, s'a făcut cunoscut, la 4 Nov., următoarele:

— Preşedinţii de Centre vor înainta de urgenţă U. N. S. C. R. tablourile de bursieri pe luna Octombrie 1940 întocmite conform dispoziţiunilor noastre.

— Studenţii care au avut anul acesta bursă, se vor interesa la preşedinţii de societăţi de situaţia bursei lor. Până la data de 8 Nov. cel mai târziu, tablourile de bursieri vor fi la casieria U. N. S. C. R. pentru repartizarea sumelor de plată. După această dată nicio modificare de liste nu va mai fi admisă.

CINE VA INTRA IN CĂMINELE STUDENŢEŞTI

U. N. S. C. R. a dat, prin preşedinţii de Centre, dispoziţii tuturor directorilor de cămine din ţară, să declare provizoriu şederea în cămine a tuturor studentelor şi studenţilor, cari în momentul de faţă locuesc în vreun cămin de sub conducerea studenţească, fie că sunt refugiaţi, fie că nu.

— Pe viitor vor locui în cămine numai studenţii bursieri, şi asta indiferent dacă sunt refugiaţi sau nu. Numai în limita locurilor disponibile vor putea fi primiţi şi ceilalţi camarazi în schimbul unei taxe lunare, ce va trebui să fie echivalentă cu bursa pe care o primesc bursierii.

— Deoarece locurile în cămine nu ajung pentru încuartiruirea tuturor studenţilor din ţară, d-nii colegi sunt invitaţi să-şi caute, din bună vreme, locuinţe potrivite în oraş.

IMPOTRIVA ORICĂREI AGITAŢII

Comunicatul preşedintelui U. N. S. C. R.:

Profitând de preluarea căminelor studenţeşti de către studenţime, şi de faptul că societăţile studenţeşti au putut fi constituite de abia în ultimele zile, o serie de studenţi — rămâne ca noi să controlăm dacă sunt studenţi sau nu —s'au prezentat pe la ministere, rectorate, decanate şi cămine studenţeşti cu cereri cari nu puteau niciodată să pornească din partea conducerii studenţeşti.

Ca de pildă:

a) Au decis, cu proprie putere, „ocuparea" unui cămin studenţesc, sau excluderea din cămin a cutăruia şi cutăruia.

b) Au luat atitudini cu totul ne la locul lor, faţă de unii din d-nii profesori, ajungând uneori până la refuzul de a intra la examene.

c) Au început să se laude „că vor bate" pe jidanii cari vin să-şi lichideze examenele, şi multe altele de felul acesta.

Toate aceste proecte de acţiuni nu sunt studenţeşti şi cine va încerca să le realizeze, se va lovi în primul rând de organizaţiile studenţeşti.

Şi aceasta pentru următoarele motive:

a) Căminele nu se mai ocupă azi cu forţa. Nimeni în Statul Legionar nu se opune ca noi studenţii să luăm în primire ceeace ni se cuvine. Preluarea căminelor studenţeşti nu se va face însă decât pe căi legale şi în timp. U. N. S. C. R. va lua căminele studenţeşti în primire în măsura în care ne vom convinge că cele luate vor fi conduse de studenţi impecabil. Excluderea din cămine nu o poate face oricine. Singuri directorii de cămine, dupăce au aprobarea preşedintelui de centru respectiv, vor putea exclude sau admite pe cineva în cămin. Nimeni altul nu este îndreptăţit a lua deciziuni într'un cămin, pentru care el nu răspunde.

b) Sigur că sunt profesori cari n'au priceput nimic din toată lupta generaţiei noastre. Nu este chemat însă fiecare student să judece de capul lui, dacă d. profesor e vrednic sau nu de atenţia d-sale. Inţelegem reacţiunea naturală în asemenea cazuri: refuzul de a intra la un examen mă face însă să bănuesc, nu reacţiunea faţă de d. profesor, ci reacţiunea faţă de carte, sau agent al celor ce nu pot suferi ordine în Universităţi.

Problema celor cari ne-au duşmănit, sau ne vor duşmăni, nu se rezolvă însă prin huoo... ci prin însănătoşire de jos în sus, acolo unde este nevoie. Insănătoşiţi viaţa voastră universitară şi automat se va însănătoşi şi corpul superior.

Dacă voi, dragi camarazi, veţi da dovadă de sănătate morală şi naţională, aveţi cuvântul meu de onoare, că automat şi în cel mai scurt timp, se vor elimina toate putregaiurile din Universităţi începând dela cei mai mari şi până la portari.

c) Bătaia jidanilor n'a fost nici în alte vremi sistemul nostru. A fost şi asta în caracterul unor anumiţi studenţi şi unor anumite timpuri. Astăzi însă, jidanii sunt mai slabi de cât noi. Unde este cavalerismul nostru, dacă vom ridica sabia împotriva celui ce nu are sabie? Dacă se va întâmpla însă ca jidanii să ridice, nu sabia, ci ghiarele, vă rog să credeţi că dispoziţia noastră va fi nu să bateţi, ci să extirpaţi. Dar, pentru asta, aşteptaţi dispoziţii dela organele voastre de conducere. Altfel e şi ruşinos şi nu e de folos.

Cu aceste gânduri vă rog să nu lăsaţi pe agenţii ce au mai rămas la Universităţi să ne compromită numele şi să ne împiedice în lucrul nostru.

PRIETENII EXTERNE

Camaradul Viorel Trifa, preşedintele U. N. S. C. R., a primit din partea d-lui Dr. Sheel, şeful studenţimii germane, următoarea telegramă:

— Pentru telegrama de salutări, primită cu ocazia primului consiliu a studenţilor români creştini în Statul Legionar, vă transmit în numele studenţimii germane, mulţumiri cordiale, şi sunt convins că legăturile prieteneşti ce au existat întotdeauna între studenţimea naţional socialistă germană şi tineretul român studenţesc legionar, găsesc şi de aci înainte consimţământul d-voastră pentru binele ambelor noastre popoare.

Studenţimea germană urmăreşte cu viu interes şi ia parte camaraderească la toate sforţările d-voastră pentru reorganizarea studenţimii române şi pentru educarea studenţilor români în spiritul lui Codreanu.

Pentru legăturile directe între cele două studenţimi, vă trimet zilele acestea pe colaboratorul meu, dr. Franz Ronneberger.

Dr. Sheel

VIZITA D-LUI FRANZ RONNENBERGER

Incă din primele zile a reorganizării Studenţimii române, s'au început raporturile de prietenie cu studenţimea germană.

Astfel, d. Franz Ronneberger, reprezentantul studenţimii germane ne-a vizitat la începutul lunei Octombrie. D-sa a făcut de cum a sosit o vizită preşedintelui U. N. S. C. R. la „Casa Studenţilor" şi apoi împreună cu Conducătorii studenţimii române a vizitat Mausoleul eroilor legionari dela „Casa Verde".

Legăturile de prietenie între stud. germ. şi cea română au găsit ecou în inimile celor două popoare încă mai de mult, dar deabia acum se pot manifesta aceste simţăminte de simpatie reciprocă.

D-sa a ţinut un discurs la Radio spunând următoarele cuvinte:

Cele 2 studenţimi îşi găsesc acum noui puncte de plecare pentru colaborarea ce se va înfăptui în activităţile lor.

Stima faţă de naţionalismul străin ocupa întotdeauna locul întâiu, mai ales în problemele naţionale foarte grele ale Europei de Sud. Deaceia, nu este o întâmplare că studenţii germani au întâmpinat cu prietenie dela început mişcarea conducătorului legionar Codreanu. In anii de renaştere germană, în noi trăia încă amintirea luptei împotriva unei lumi cu structură internă putredă.

In România am întâlnit tineri care aveau aceiaşi ţintă — de a reface sufleteşte poporul lor. In Garda de Fier a lui Codreanu am fost întâmpinaţi de oameni care erau departe de gândul de a căuta slujbe bune la Stat sau aşa ceva. Ei lucrau numai pentru a duce poporul lor pe calea cea dreaptă. Lupta lor s'a născut fără să ştie prea multe de naţionalismul german, din aceiaşi nevoie a renaşterii sufleteşti a poporului lor. Ei erau adânc convinşi că toate jocurile parlamentarismului, toate manevrele din vieaţa politică internă ale poporului român nu puteau folosi la nimic. Ei au ştiut că trebuie să o începi de jos pentru a creia un om nou. Am găsit, deci camarazi care aparţineau concepţiei noastre şi cu cari ne puteam înţelege.

Studenţii germani au participat la lagărele de muncă ale Gărzii în care se făurea spiritul cel nou. In această luptă comună s'au legat pretutindeni în ţară prietenii, care au fost preţuite. Noi am învăţat să cunoaştem pe români, pe ţăranul român cum alţii au rară ocazie. Tinerii noştri camarazi români ne-au întruchipat o icoană a poporului lor, aşa cum este în realitate, fără nici un adaus artistic de import datorit celor străini de popor sau clasei conducătoare înstrăinate. Concepţia politică a legionarilor îşi are rădăcinile în patria lor românească pe care ei au vrut s'o cucerească aşa cum este. Asemenea idei n'au putut găsi la noi un hotărît DA. Era dela sine înţeles că noi am voit ca prietenii noştrii români să vadă modul în care noi am rezolvat în Germania aceleaşi probleme. In faţa noastră se deschidea perspectiva unei colaborări în toate domeniile academice. Despre aceasta am vorbit atunci când am vrut să constituim un Front al studenţilor cari profesau aceleaşi idei, împotriva acelora înfeudaţi Societăţii Naţiunilor şi principiilor democratice parlamentare.Aceasta cu ocazia întâlnirilor internaţionale studenţeşti. Am urmărit cu deosebit interes lupta pe care a dus-o Garda pentru a cuceri conducerea organizaţiilor studenţeşti Am urmărit cu deosebit interes lupta pe care a dus-o Garda pentru a cuceri conducerea organizaţiilor studenţeşti în propria ei ţară.

Impotriva acestei activităţi care promitea un viitor frumos şi care prinsese să dea roade, au început din primul moment să se facă simţite întâiele lovituri ale regimului căzut. Universităţile au fost pus sub autoritatea unor legi speciale, organizaţiile studenţeşti au fost dizolvate, a început apoi procesul Codreanu şi, în cele din urmă, calvarul tinerilor noştri camarazi. Mulţi dintre ei, în primul rând conducătorii, au fost închişi în lagăre de concentrare. In curând, toată lumea s'a convins că şleahta conducătoare intenţionează să distrugă cu desăvârşire pe Codreanu şi pe credincioşii săi.

Ştirea asasinării lui Codreanu şi a celor 13 colaboratori ai săi ne-a lovit crunt acum doi ani. Noi ştiam ce însemnează această pierdere pentru mişcarea din România, dar mai ştiam că ea nu este moartă atâta timp cât mai trăieşte unul din camarazi, a cărui voinţă neînfrânată am avut prilejul s'o cunoaştem.

„Die Bewegung", organul oficial al conducătorului studenţimii Reichului scria pe atunci:

„Oamenii cad ,însă ideile rămân. Seminţele pe care le-au semănat Codreanu şi credincioşii săi au pătruns prea adânc. Studenţimea română va duce mai departe ideile sale. Tineretul german se va călăuzi, ca şi până acum, în alegerea prieteniilor sale numai şi numai de ideia dacă la alte popoare găsesc sentimente adevărate şi cinstite pentru păstrarea şi întărirea naţionalismului propriu, fiindcă numai pe această bază se poate clădi o colaborare."

In perioada care a urmat, regimul prăbuşit n'a neglijat nimic pentru a elimina studenţii legionari din Universităţi şi a înfiinţa o organizaţie studenţească proprie. Aceste încercări n'au avut însă nici un rezultat. In Septembrie 1939 a urmat apoi lovitura cea mai grozavă a regimului căzut împotriva studenţimii române. Conducătorii lor cari se aflau în închisoare şi lagăre de concentrare, au fost scoşi în noapte şi ceaţă şi împuşcaţi. Cei mai buni ai tineretului au fost împuşcaţi. Şi acum, când legionarii lui Codreanu, după grele lupte au ajuns, în fine, la putere şi pot să-şi înfăptuiască scopurile, uşile sunt larg deschise pentru ca planurile pe cari le-am făurit odinioară împreună să poată fi duse la îndeplinire. Tinerimea studenţească legionară urmăreşte cu reală şi caldă participare evenimentele care duc la noua vieaţă academică românească. Nădăjduim că de acum înainte, nu ne stau în faţă decât ani de rodnică colaborare. Jaloanele sunt trase aici în Bucureşti chiar şi în ce priveşte partea technică.

Camaradul V. Trifa a primit cu ocazia numirii d-sale ca preş. al U. N. S. C. R., din partea d-lui Guitarte, şeful studenţimii spaniole, telegrama următoare:

In numele meu şi al tuturor studenţilor spanioli, cu ocazia numirii dv., vă trimitem salutul nostru cu braţul întins, dorind prosperitate şi mărirea nouii Românii.

* * *

La Institutul german din Capitală a avut

loc un frumos act de solidaritate între studenţimea germană şi cea română.

Cel de al III-lea Reich, prin d. ministru Fabricius, a donat studenţimii române legionare, cărţi de medicină de specialitate.

Acest dar, în afară de valoarea cărţilor, care sunt de o reală necesitate pentru medicina noastră, preţuieşte prin faptul că reprezintă dorinţa de conlucrare al celor două tinere popoare spre a duce ştiinţa pe culmi cât mai înalte.

Orice student român, căruia îi va trece prin mâini una din aceste cărţi, îşi va reaminti de frumosul gest făcut de ţara prietenă-Germania.

Relaţiile cu Italia

In curând se vor relua în mod efectiv şi relaţiile studenţimii române cu studenţimea italiană.

Deja de pe acum d. E. Rigoli a făcut o propunere de schimburi de articole între studenţii români şi cei italieni. Problemele ce se vor desbate sunt:

— Probleme politice bazate pe noua ordine mondială şi îndeosebi asupra sferei de influenţă politică şi economică italiană în raport şi armonie cu sfera de influenţă română.

— Probleme economice cu privire la noua orientare politică şi îndeosebi raporturile de schimburi reciproce în producţie şi muncă între cele două ţări.

— Probleme sociale.

— Probleme culturale.

— Probleme de organizare studenţească a celor 2 ţări. Raporturi de studii culturale, ziaristice, sportive ,politice, turistice, etc.